

EL NOSTRE VALLÈS

Què és la comarca? On comença? On acaba?
Es ben difícil definir i destriar el concepte;
encara ho és més posar fites a una comarca.

Sempre que es parla d'entitats col·lectives,
ja sigui en un sentit polític, històric o en qual-
sevol altre sentit, mentalment els hi donem
una representació corporal, com si es tractés
d'una personalitat humana.

S'explica que el paganisme atribuís als seus
déus, símbols de les forces naturals, una repre-
sentació antropomòrfica, o sigui, que plasmava
en una figura humana, un déu o una deessa.

Sobre ésser més poètica la representació
era més fàcilment retinguda per la memòria
i la fantasia. De la imatge material, i per
abstracció de les circumstàncies particulars de
cada cas, formem la idea. Inversament, el con-
cepte purament intel·lectual sembla solidificar-
se i fer més fàcil el seu record si li donem una
representació material en la nostra imaginació.

Vol dir que els comarcans tenen de llurs comarques un
concepte íntimament clar, però que no sabrien expressar ni
manifestar d'una manera gràfica. Perquè si en la pròpia men-
talitat ens és fàcil fer semblants un concepte i la seva figuració
com si fos una personalitat humana, contràriament, en quant
volem fer transcendir al món exterior aquella plasmació, els
resultats no corresponen al propòsit.

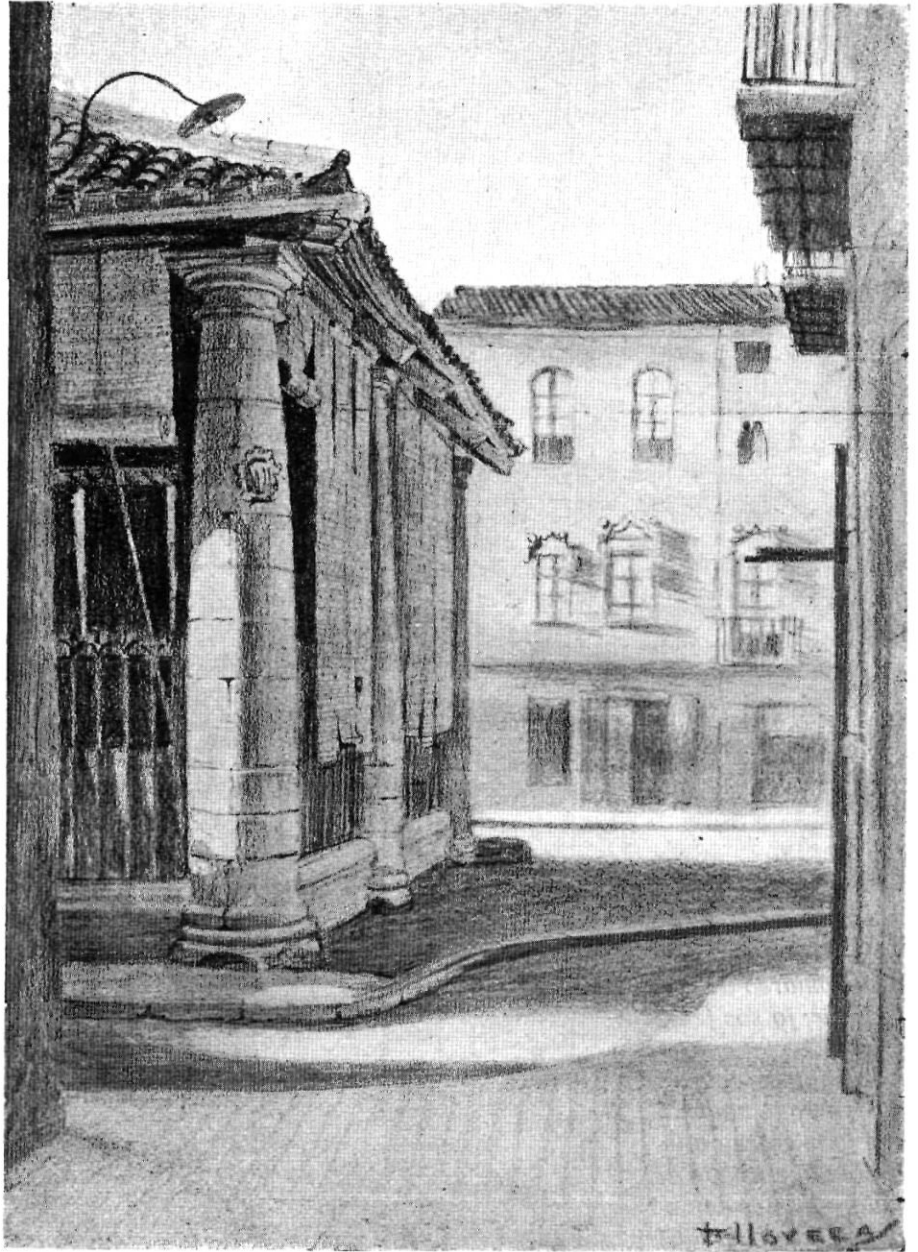
Malgrat això que diem, aquells conceptes i aquelles visions
tenen una vertadera realitat, encara que no sigui d'un ordre
material i tangible, i prenen en la nostra pensa i en el nostre
cor un arrelament incommovible.

Tots els que hem nascut en el Vallès, sentim com cosa
pròpia la suau bellesa del paisatge vallesà; ens commovem
per les seves gaubances i per les seves desgràcies; considerem
bon xic com pròpies les seves prosperitats; un avenç aconseguit
dins del territori comarcal també ens sembla un bon tros
nostre, encara que no hi haguem intervingut.

No cal ja recordar que les aigües i els productes naturals
de la comarca nadiua els semblen els millors i els més agra-
dables del món als seus fills.

La pàtria pot ésser el que en termes de geografia s'anomena
l'horitzó visible: s'en entra pels ulls i arrela en el cor i en
el pensament.

Sempre he cregut que, sense exclusivismes de cap mena,
el Vallès és dels vallesans, i que tots els vallesans han de

LA PORXADA

Apunt, per F. Lloveras

considerar-se i sentir-se, dintre de la ciutat de Granollers, com
en la seva pròpia casa pairal.

Per a mi l'orientació permanent de la vida col·lectiva,
dintre del Vallès, ha d'ésser d'una recíproca comprensió entre
els seus moradors, complint al camp i a la ciutat les respecti-
ves funcions, en interès i profit general.

A boca plena diem, i per molts anys poguem dir: la nostra
comarca; el nostre Vallès!

Aquest desinteressat sentiment de possessió no té cap
trascendència jurídica ni satisfà cap egoisme. Omple, però, el
cor, la pensa i el llenguatge i, com que no ha estat mai inscrit
en els llibres de les «D'hipoteques», tampoc en podrà ésser
esborrat.

JOSEP COMA

Té vinyars i fruits i viles famoses

**i gestes glorioses que el temps no li ha pres,
té ombrívols valls i tímbers feréstegues,**

¡Visca el Vallès!

JOSEP FRANQUESA i GOMIS